

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.002/2025/5.

Felperes: felperes1

(felperes címe)

Felperes jogi képviselője: Dr. Borbás Péter ügyvéd

(képviselő címe)

Alperes: Alperes1

(alperes címe)

Alperes jogi képviselője: Endrédi Ügyvédi Iroda

(cím10

eljáró ügyvéd: dr. Endrédi Attila)

A per tárgya: Munkaviszony megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 71.M.70.087/2024/7.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 8.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen a felperesnek 39.620 (harminckilencezer-hatszázhusz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárás illeték bevételi számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 124.795 (százhuszonnégyezer-hétszázkilencvenöt) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az államnak járó elsőfokú eljárási és fellebbezési illetéket az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetni.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak. A felperes 2003. december 1-jétől állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel, 2018. május 15-től az RMS és HR igazgató által vezetett Eszközgazdálkodási Igazgató-helyettes szervezetébe tartozó Eszközgazdálkodási Főosztályon főmunkatárs munkakörben dolgozott. Havi bruttó távolléti díja 669.500 forint volt.

[2] Az alperes 2023. január 5-én felszámolási eljárás alá került. Az RMS és HR igazgató ekkor igazgató volt, majd az ő munkaviszonya megszűnése után a munkaköri feladatait megbízással igazgatól pénzügyi igazgató látta el, ezt követően 2023. március 9-től az RMS és HR igazgató munkakört tanú töltötte be.

[3] A felperes munkaviszonyát az alperes megszüntette, 2023. február 24-én tanú2 adta át az írásba foglalt munkáltatói felmondást. A munkaviszony megszüntetését az alperes azzal indokolta, hogy a felszámolással összefüggésben az alperes működésében jelentős szervezeti és működési változásokra kerül sor, amelyek a felperes munkakörét is érintik, mert feladatát, munkakörét a jövőben más szervezeti egység látja el. Az alperes a felmondási idő teljes időtartalmára mentesítette a felperest a munkavégzési kötelezettség alól és részére négy havi távolléti díjnak megfelelő összegű végkielégítést, valamint 70 nap felmondási időre járó távolléti díjat fizetett.

[4] 2023. februárjában alperesnél az Eszközgazdálkodási Igazgató-helyettes szervezetéhez tartozott a tanú3 főosztályvezető által vezetett Eszközgazdálkodási Főosztály és a tanú2 főosztályvezető által vezetett Létesítménygazdálkodási Főosztály. 2023. február elején igazgató-helyettes eszközgazdálkodási igazgató-helyettes munkaviszonya megszűnt, az alperes ezt a munkakört nem töltötte be, hanem tanú2 főosztályvezetőt bízta meg az

eszközgazdálkodási igazgató-helyettesi munkakör egyes feladatainak ellátásával. Nem volt megállapítható, hogy 2023. január és február hónapokban az alperes vezetősége döntést hozott a szervezeti felépítést is érintő változásokról.

[5] Az alperes 2023. március 13-án tájékoztatta az érdekképviseleti szervezeteket az alperes szervezeti struktúráját érintő változásokról. Az előterjesztés szerint az RMS és HR Igazgatóságához tartozó Eszközgazdálkodási Igazgató-helyettes szervezete az abba tartozó munkakörökkel és tevékenységekkel együtt a Pénzügyi és Számviteli Igazgatóság szervezetébe került. Ugyanezen a napon alperes törvényes képviselője felhívta az érdekképviseleti szervezeteket az előterjesztésben foglaltak véleményezésére.

[6] A tervezett szervezeti átalakítás ezt követően 2023. tavaszán, áprilisban került végrehajtásra. 2023. tavaszán, nyarán az Eszközgazdálkodási Főosztály és a Létesítménygazdálkodási Főosztály összevontan, a korábbi munkavállalói állománnyal Eszközgazdálkodási Főosztályként működött tovább tanú2 főosztályvezető irányításával.

[7] A felperes által korábban elvégzett feladatok – a bérlok, bérleti szerződések, bérlemények, vállalkozási szerződések teljesítésének ellenőrzése, a bontások felügyelete, a selejtezés, leltározás, az értékesítendő ingóságok értékének meghatározása – változatlanul az Eszközgazdálkodási Főosztály munkavállalóinak feladata volt. A szervezeti változás a felperes által betöltött főmunkatársi munkaköri feladatokat érintő változást nem eredményezett.

[8] A felperes kereseti kérelmében a munkaviszony jogellenes megszüntetésére hivatkozással kötelezni kérte az alperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (4) bekezdése alapján kompenzációs átalánykártérítésként 70 nap felmondási időre járó bruttó 1.559.935 forint, ennek 2023. május 6-tól számított a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § szerinti késedelmi kamata és ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére.

[9] A felperes arra hivatkozott, hogy a felmondás indokolása azért jogellenes, mert nem kellően konkrét, annak alapján nem állapítható meg a döntést megalapozó „gazdasági ok”, illetve a „szervezeti és működési változások” mibenléte. A felperes hivatkozása szerint az indoklás nem világos, a felszámolási eljárásra hivatkozás a BH2001.395. számú eseti döntés szerint összefoglaló jellegűnek sem minősül, és a felmondásban az alperes nem közölte azt sem, hogy a felperes munkájára a továbbiakban miért nincs szükség.

[10] A felperes vitatta azt is, hogy a felmondás indokolása valós és okszerű, mert a felmondás közlésekor, 2023. február 24-én az alperes által hivatkozott szervezeti változás el sem kezdődött. Az alperes a tervezett változtatásokról csak a 2023. március 13-án kelt előterjesztésben tájékoztatta az érdekvédelmi szervezeteket. Emellett a tervezett átszervezés – amely szerint az RMS és HR Igazgatóságához tartozó Eszközgazdálkodási Igazgató-helyettes szervezete a Pénzügyi és Számviteli Igazgatóság szervezetéhez került, a felperes által betöltött főmunkatársi munkakörben változást nem okozott. A felperes munkakörét magába foglaló szervezet az ahhoz tartozó összes munkakörrel és tevékenységgel együtt átkerült az új szervezeti helyre. Hivatkozott a bírói gyakorlatra, a BH2000.225. döntésre. Felperes esetében

az átszervezés 2023. február 24-én még el sem kezdődött, ezért a felmondás indoka nem valós tény vagy körülmény.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperes jogszerűen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Az alperes felszámolásáról, a felszámolás lényegesebb eseményeiről a helyi és országos média is beszámolt, így köztudomásúnak tekinthető a felszámolás ténye, valamint az, hogy az alperes felszámolás alatti működésének biztosítása csak kormányzati források azonnali rendelkezésre bocsátásával, illetve a működési költségek harmadik személyek általi időleges finanszírozásával valósulhatott meg. Az alperes kifejtette, nincs jelentősége annak, hogy az átszervezés részletei csak a felmondás közlését követően váltak nyilvánossá a munkáltató szervezetén belül, mert a felmondásban a felperes a szükséges mértékben tájékoztatást kapott a felmondás okairól, az átszervezés tényéről. Az alperes indoklási kötelezettsége nem terjed ki a tervezett szervezeti változások részleteire. Az alperes a kereset összezszerűségét nem vitatta.

[12] Az elsőfokú bíróság 71.M.70.087/2024/7. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a törvényes levonásokkal terhelten 1.559.935 forintot kártérítésként, ennek 2023. május 6-tól a kifizetés napjáig késedelmi kamatát, 95.250 forint perköltséget, valamint az állam javára 93.596 forint feljegyzett illetéket.

[13] Az elsőfokú bíróság a keresetről az Mt. 64. §-a, az Mt. 66. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak alapján határozott. Ítéletében kifejtette, az alperes a felmondásban arra hivatkozott, hogy „a munkáltató működésében jelentős szervezeti és működési változásokra kerül sor”, amelyek a felperes „munkakörét is érintik, feladatát, munkakörét a jövőben más szervezeti egység látja el”. Az alperes ezzel indoklási kötelezettségének eleget tett, az indoklás világos. A felperes a közlőtekből tudhatta, hogy az alperes a munkáltató működésével összefüggő okra, a szervezeti felépítés változására hivatkozott. Az indokolás összefoglaló jellegű, amely a bírói gyakorlat szerint jogszerű.

[14] Az alperes a felmondásban az Mt. 66. § (2) bekezdés szerinti munkáltató működésével összefüggő felmondási okra hivatkozott. A munkáltató átszervezésre hivatkozással akkor szüntetheti meg a munkavállaló munkaviszonyát, ha az átszervezés a munkavállaló munkaszerződés szerinti munkakörét érinti. Az Mt. 64. § (2) bekezdés alapján az alperesnek kellett a perben bizonyítania, hogy 2023. február 24-én, a felmondás közzétevésekor a felperes munkaköri feladatait érintő szervezeti és működési változtatásokat megkezdte.

[15] Az elsőfokú bíróság tanú tanúvallomása alapján megállapította, hogy a tanú munkaviszonya 2023. március 9-én kezdődött az alperesnél, ezért nem tudott arra nyilatkozni, hogy ezt megelőzően az alperes mikor és milyen tartalmú, a felperes munkakörét érintő döntéseket hozott a szervezeti struktúráról. Vallomása szerint az a változtatás, amely a felperes munkakörére is vonatkozott 2023. áprilisában, a felperes munkaviszonyának megszűntetését követő két hónap múlva következett be és a felperes munkaköri feladatát nem érintette. A tanú úgy fogalmazott: „Gyakorlatilag az átszervezéssel csak az történt, hogy egy kockát tettünk át máshová a szervezeti felépítésben, de az Eszközgazdálkodási Főosztály munkájában ez az átszervezés nem jelentett igazán változást.” (71.M.70.087/2024/7. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés).

[16] Az elsőfokú bíróság tanú2 és tanú3 a tanúk vallomása alapján megállapította, hogy az alperesnél volt szervezeti és működési változás, az Eszközgazdálkodási Igazgató-helyettes szervezeti egysége az RMS és HR Igazgató irányítása alól átkerült a Pénzügyi és Számvitel Igazgató irányítása alá. Ez annyiban érintette a felperes munkakörét, hogy főmunkatársi munkakört töltött be az Eszközgazdálkodási Főosztályon, de ezzel a változással a korábbi munkaköri feladatokat érintő változás nem következett be. Azok a munkaköri feladatok, amelyeket az Eszközgazdálkodási Főosztály, és azon belül a főmunkatársi munkakörben dolgozók elláttak, továbbra is az Eszközgazdálkodási Főosztály feladatai maradtak. A felmondás azon indoka, hogy a felperes munkakörébe tartozó feladatokat 2023. február 24. után a korábbtól eltérő, más szervezeti egység látja el, nem valós és okszerű.

[17] Az alperes a munkakör megszüntetésére csak az ellenkérelemben hivatkozott, a felmondásban nem szerepelt, ezért a perben nem volt vizsgálható. Az elsőfokú bíróság azt sem találta megállapíthatónak, hogy a felmondás közlésekor ténylegesen már megszületett az átszervezésre vonatkozó döntés, mert erre az időpontra vonatkozóan tanú tanú határozott választ nem tudott adni. A tanúvallomások alapján a változás 2023. tavaszán, nyarán kezdődött, jóval a felmondás közlése után.

[18] Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy bár a felmondás indokolása világos, az írásban közölt felmondási ok valósága és okszerűsége nem állapítható meg, ezért a munkáltató intézkedése jogellenes volt. A jogellenesség jogkövetkezményeként az alperes az Mt. 82. § (4) bekezdésének megfelelően köteles megfizetni a felperes részére a felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő kártérítést. Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a felperes pernyertességére figyelemmel rendelkezett.

[19] Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy a másodfokú bíróság a keresetet utasítsa el és a felperest marasztalja az első- és másodfokú perköltségben. Álláspontja szerint az alperes felmondása világos, valós és okszerű volt, ezért az elsőfokú bíróság ítélete az Mt. 64. § (2) bekezdését sérti.

[20] Az elsőfokú bíróság a rendelkezése álló bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, figyelmen kívül hagyta az ellenkérelemben az alperes felszámolásával kapcsolatban előadottakat. Alperes álláspontja szerint a konkrét esetben a felszámolás ténye, az azt követően közismertté vált események és veszélyhelyzeti kormányrendeletek önmagukban alapot adtak és szükségessé tették az alperes átszervezését és bizonyítják azt, hogy az átszervezés a felszámolás kezdő időpontját követően haladéktalanul megkezdődött.

[21] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az átszervezésre vonatkozó döntés meghozatalára a felmondás időpontjában még nem került sor és azt is, hogy az átszervezés a felperes munkakörét nem érintette. A rendelkezésre álló bizonyítékok téves, okszerűtlen értékelése miatt az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő.

Az alperes tárgyalás tartását nem kérte.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, jogi álláspontja megalapozott.

[23] Az Mt. 64. § (2) bekezdése alapján az alperesnek kellett bizonyítania, hogy 2023. február 24-én a felmondás közlésekor a felperes munkakörét érintő szervezeti és működési változások megkezdődtek, de legalább az erre vonatkozó döntést meghozta. Az alperes által kihallgatni indítványozott tanú vallomása a felmondás valóságát és okszerűségét nem támasztotta alá. Az alperes állításai megalapozatlanok, az általa közölt felmondás jogellenes volt. A felperes Mt. 82. § (4) bekezdésen alapuló igényének összecszerűségére az alperes nyilatkozatot nem tett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűen értékelte.

[24] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[25] A másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 376. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a felek bizonyítási indítványai alapján a bizonyítási eljárást lefolytatta, a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével a tényállást helyesen állapította meg, a hivatkozott anyagi jogszabályokat, az Mt. 64. § és a 66. § rendelkezéseit helyesen alkalmazta.

[26] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezési kérelmében foglaltakra tekintettel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta a perbeli felmondásban megjelölt indokot, mely szerint az alperesnél szervezeti változásokra kerül sor, amelyek a felperes munkakörét érintik, feladatait más szervezeti egység látja el. Az eljárás során meghallgatott tanúk vallomására figyelemmel helyesen vonta le következtetését az elsőfokú bíróság arra vonatkozóan, hogy a felszámolással összefüggésben az alperes működésében jelentős szervezeti és működési változások bejelentése 2023. március 13-án történt meg és a működéssel kapcsolatos átszervezés ténylegesen csak áprilistól kezdődött, két hónappal a felperessel közölt felmondást követően. A másodfokú bíróság hivatkozik a BH2009.157. számú döntésre, mely szerint, ha a rendes felmondás közlésekor annak indoka még nem állt fenn, a későbbi körülmények a korábbi indok valótlanágát már nem érinthetik, ezért a felmondás jogellenes.

[27] Az elsőfokú bíróság az Mt. 64. § (2) bekezdése és 66. §-a alkalmazásával megalapozottan állapította meg azt is a tanúk vallomására figyelemmel, hogy az alperesnél a 2023. tavaszától kezdődő szervezeti átalakítás a felperes munkakörét nem érintette, a felperes által betöltött főmunkatársi munkakörbe tartozó feladatok változatlanul az Eszközgazdálkodási Főosztálynál maradtak. Nem valós a felmondás azon indoka, hogy a felperes munkakörébe tartozó feladatokat 2023. február 24-e után a korábbitól eltérő, más szervezeti egység látja el, ezért a felmondási indok okszerűségét nem is kellett vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak. A másodfokú bíróság utal a Kúria Mfv.10.284/2019/9. számú precedensképes határozatára, arra, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint az átszervezésre alapított felmondás akkor megalapozott, ha az átszervezés a munkavállaló szerződéses, vagy attól eltérő tényleges munkakörére kihat (BH2008.163.).

[28] Az alperes a felmondás indokaként létszámcsökkentésre nem hivatkozott, így ezt az indokot az elsőfokú bíróság nem is vizsgálhatta, ugyanis a felmondási indokok körét a peres eljárásban nem lehet kiterjeszteni (BH1994.224.).

[29] A másodfokú bíróság megállapította a fent kifejtettek szerint, hogy az alperes felmondásának indoka nem valós, a felmondás jogellenes volt, az elsőfokú bíróság a jogellenesség jogkövetkezményeként helyesen alkalmazta az Mt. 82. § (4) bekezdését.

[30] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint – a Pp. 386. § (4) bekezdésre hivatkozással – helyes indokai alapján hagyta helyben.

[31] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget a Pp. 83. § alapján köteles viselni. A felperes jogi képviselője ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján határozta meg a másodfokú bíróság, melynek megfizetésére kötelezte az alperest.

[32] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a fellebbezési eljárásban 1.559.935 forint pertárgyérték alapulvételével az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése alapján 124.795 forint feljegyzett fellebbezési illeték merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése szerint az eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte az állam javára.

[33] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2025. március 4.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Zsitva Ágnes s.k.
bíró